

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Mýrdalshrepp.

I. KAFLI

Um reglu, hreinlæti og góða umgengnishætti á almannafæri.

1. gr.

Skilgreiningar.

Með hugtakinu almannafæri er í samþykkt þessari átt við vegi, svæði og staði sem almenningur fer um eða ætlaðir eru til almenningsnota, utan húss eða innan svo sem verslanir, samkomustaðir og aðrir þjónustustaðir.

Með þéttbýli er í samþykkt þessari átt við þyrpingu húsa þar sem búa a.m.k. 50 manns og fjarlægð milli húsa fer að jafnaði ekki yfir 200 m.

2. gr.

Um reglu og næði.

Bannað er að valda ónæði sem raskar nætturó manna. Enginn má sýna öðrum áreitni á almannafæri eða sýna þar af sér ósæmilega háttsemi. Uppþot, áflog eða önnur háttsemi, sem raskar allsherjarreglu, mega ekki eiga sér stað á almannafæri og ekki mega menn þyrpast þar saman eða viðhafa háttsemi sem truflar umferð eða veldur öðrum vegfarendum óþægindum.

Lögreglustjóri getur bannað notkun hátalara, hljómf lutningstækja, hljóðfæra eða annars þess háttar, á eða við almannafæri, ef ástæða er til að ætla að slík tæki geti valdið ónæði eða truflun.

3. gr.

Hlýðnisskylda almennings við lögreglu.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis þegar lögreglan krefst þess. Almenningi er skylt að hlýða fyrirmælum sem lögreglan gefur.

4. gr.

Um biðraðir.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri og bíður þar eftir afgreiðslu eða aðgangi svo sem við miðasölur, skemmtistaði, verslanir, biðstöðvar almenningsvagna og aðra afgreiðslustaði, skal fólk raða sér þannig að þeir, sem fyrstir koma, fái fyrst afgreiðslu.

5. gr.

Góðir umgengnishættir og hreinlæti á almannafæri.

Öllum ber að gæta þess að ganga vel um og gæta fyllsta hreinlætis á almannafæri. Enginn má þar skemma né færa úr stað hluti, sem ætlaðir eru til almenningsnota eða prýði. Þetta á einnig við þann hluta af húsum og öðrum mannvirkjum, sem liggja að almannafæri.

Þess skal gætt að troða ekki ræktaða bletti, grasreiti, blómabeð og limgerði á almannafæri og bannað er að slíta þar upp gróður.

Bannað er að fleygja rusli nema í þar til gerð ílát.

6. gr.

Um auglýsingar og skilti.

Á hús og önnur mannvirki sem liggja að almannafæri sem og hluti á almannafæri má ekki mála eða teikna og ekki festa auglýsingar, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns.

Auglýsingar á fjölfölduðum veggspjöldum má einungis festa á skiltastanda eða þar til gerða auglýsingafleti sem leyfi er fyrir. Slíkar auglýsingar skal fjarlægja þegar þær hafa þjónað tilgangi sínum og er þeim sem setti þær upp skylt að bæta úr spjöllum sem uppsetning eða brottnám auglýsinga kann að hafa valdið, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar.

Leyfi skipulags- og byggingarnefndar þarf til að setja upp föst auglýsingaskilti eða aðrar varanlegar auglýsingar sem eru stærri en 1,0 m². Staðsetning og útlit skilta má ekki fara í bága við umferðaröryggi og fullt tillit skal tekið til nábylis- eða grenndarréttar.

Umhverfissráðuneytið setur á grundvelli náttúruverndarlaga nánari reglur um skilti utan þéttbýlis.

7. gr.

Friðhelgi heimila og annarra hýbýla.

Enginn má án leyfis húsráðanda láta fyrir berast á eða í húsi hans, á lóðum eða á girðingum, sama á við um þessa staði og aðra sambærilega ef lögregla bannar það, enda verði það talið geta valdið óþægindum eða hættu.

Ekki má fara í hýbýli manna í söluverndum, ef húsráðandi leggur við því bann.

8. gr.

Um hollustuhætti og mengunarvarnir.

Í samræmi við ákvæði reglugerðar um hollustuhætti, nr. 941/2002 með síðari breytingum, sbr. 4. gr. laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, er bannað að skilja eftir, flytja, dreifa eða geyma hluti, búnað eða tæki á þann hátt að valdið geti skaða, mengun eða lýti á umhverfinu. Þetta gildir jafnt um smærri sem stærri hluti svo sem kerrur, bíla, bílhluta, báta, skipsskrokka o.fl.

Heilbrigðisnefnd er heimilt að láta fjarlægja lausamuni, númerslausar bifreiðar, bílflök og sambærilega hluti á almannafæri að undangenginni aðvörun, svo sem með álímingarmiða með aðvörunarorðum.

9. gr.

Umgengnisreglur.

Sveitarstjórn getur sett umgengnisreglur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli, lystigarða og önnur opinber svæði, enda séu reglurnar festar upp við innganginn eða á öðrum áberandi stað.

10. gr.

Dýravernd og veiðar.

Óheimilt er að áreita dýr eða raska friði þeirra, svo hættu eða ónæði geti valdið. Ákvæði þetta á ekki við um meindýr, varg o.fl. er sérákvæði gilda um. Þá má enginn skaða eða trufla dýralíf á friðlandinu Dyrhólaey ef frá eru taldar hefðbundnar nytjar nytjaréttthafa, sbr. auglýsingu nr. 101/1979 um friðlýsingu Dyrhólaeyjar.

Skotveiðimenn skulu í hvívetna gæta fyllstu varúðar við veiðar. Óheimilt er að stunda skotveiðar í eða við þéttbýli. Stunda má eggjatöku og veiðar á fýl og lunda, í samræmi við hefð, enda sé fyllsta öryggis gætt.

Að öðru leyti vísast til ákvæða laga um dýravernd, nú lög nr. 15/1994 og laga um vernd, friðun og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum, nú lög nr. 64/1994.

11. gr.

Búfjárhald og lausaganga húsdýra.

Um búfjárhald fer eftir samþykktum sveitarfélagsins um það efni, sbr. samþykkt um búfjárhald í Mýrdalshreppi nr. 406/2004. Sveitarstjórn getur með heimild í lögum nr. 103/2002 um búfjárhald o.fl. lagt þá kvöð á eigendur búfjár að þeir hafi fé sitt í öruggum vörslum.

Um hundahald og lausagöngu hunda fer eftir samþykkt um hundahald í Mýrdalshreppi, nú nr. 319/2000.

II. KAFLI

Almennar reglur um öryggi á almannafæri, skyldur húsráðenda o.fl.

12. gr.

Skyldur húsráðenda.

Meðferð vatns, s.s. við þrif og gluggaþvott, er óheimil nema í frostlausu veðri, ef þrifin valda rennsli á gangstétt eða götu eða geta valdið truflun á umferð á annan hátt. Haga skal þrifunum þannig að sem minnst ónæði stafi af þeim fyrir vegfarendur.

Í götubrunna og göturæsi má ekki hella mengandi efnum s.s. olíum, spilliefnum o.s.frv.

Húseigandi eða umráðamaður skal halda gangstígum, stéttum og tröppum á lóð sinni hreinum af snjó og klaka svo sem kostur er, svo og fjarlægja af húsi sínu snjó og grýlukerti, sem fallið geta niður og valdið hættu fyrir vegfarendur.

Húseigendum er skylt að hlíta fyrir mælum sveitarstjórnar um frágang girðinga o.þ.h. sem liggja að almannafæri. Einnig skal húsráðendum skylt að snyrta allan gróður, þ.m.t. trjágróður, sem liggur að almannafæri og hamlar umferð vegfarenda eða tálmar útsýni við gatnamót. Gróður, s.s. tré, runnar o.s.frv., skulu ekki skaga út í eða út yfir gangstéttar, gangstíga eða götur, þó er heimilt að þau skagi út yfir, ef hæð þeirra er a.m.k. 2,8 m yfir gangstétt eða gangstíg, en 4,0 m yfir götu. Nánari reglur um skerðingu gróðurs skulu settar af skipulags- og byggingarnefnd Mýrdalshrepps og kynntar með tryggilegum hætti.

Hlíti húseigandi eða lóðarhafi ekki fyrir mælum sveitarstjórnar um frágang samkvæmt þessari grein er heimilt að láta vinna verkið á hans kostnað enda sé honum tilkynnt um það með hæfilegum fyrirvara, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar.

Húseiganda eða umráðamanni húseignar er skylt að sjá til þess að hreinsa upp allt rusl sem frá þeim berst og annað er veldur óþrifnaði og óþrýði við hús þeirra, lóðir, aðliggjandi götur eða torg.

13. gr.

Um skipulagðar hópögungur og útifundi.

Tilkynna skal lögreglustjóra um skipulagðar hópögungur og útifundi. Þátttakendur skulu hlýða fyrir mælum lögreglu svo gæta megi góðrar reglu og umferðaröryggis.

14. gr.

Um meðferð elds og skotvopna.

Á almannafæri má ekki ganga með logandi blys, kveikja í bálköstum, kveikja í eldfimum efnum eða sprengiefnum, nema með leyfi lögreglustjóra. Einnig skal leita leyfis lögreglustjóra til að halda flugeldasýningar.

Vopnaburður á almannafæri er bannaður, sbr. 21. og 30. gr. vopnalaga nr. 16/1998. Heimilt er þó að bera á sér bitvopn þar sem eðlilegt og sjálfsagt getur talist, svo sem við vinnu eða veiðar eða í öðrum tilvikum þegar engin hættu er því samfara.

Skotfélögum eða öðrum aðilum er óheimilt að efna til skotkeppni eða skotæfinga nema á svæði, sem hlotið hefur viðurkenningu lögreglustjóra.

15. gr.

Um umgengni við ísilögð vötn.

Ef ís á vötnum eða tjörnum er ótryggur, getur lögreglustjóri bannað að farið sé út á ísinn.

16. gr.

Um jarðrask og aðrar framkvæmdir.

Ekki má gera jarðrask, s.s. skurði í gangstéttir, götur eða torg sveitarfélagsins né raska þeim á annan hátt, nema með leyfi sveitaryfirvalda. Að verki loknu skal færa það í samt lag, sem raskað var.

Þegar gerður er skurður í gangstétt, skal sá, sem verkið vinnur, sjá um að tryggja öryggi gangandi vegfarenda og annarra, s.s. með því að sjá fyrir göngubrautum og tryggja að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann, s.s. með ljósum, glitmerkjum o.þ.h., þegar dimmt er. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi verði. Að öðru leyti geta sveitarstjórn og lögreglustjóri gert þær ráðstafanir er þykja þurfa til að afstýra hættu fyrir vegfarendur.

Lögreglustjóri getur bannað umferð um götur að nokkru eða öllu leyti, meðan á verki stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Einnig getur hann ákveðið að skurðir í götur séu byrgðir og uppgröftur fjarlægður, þannig að umferð sé óhindruð um göturnar á þeim tíma, sem ekki er unnið, svo sem að næturlagi og um helgar.

Sveitarstjórn og lögreglustjóri geta, ef þau telja framkvæmdir dragast um of, og að gefnum hæfilegum fresti til úrbóta, látið setja í samt lag það, sem raskað var, á kostnað þess, sem verkið átti að vinna, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar.

17. gr.

Um töku jarðefna.

Hvers kyns umtalsverð taka jarðefna og tilfærsla jarðefna eða annað jarðrask er almennt óheimil innan sveitarfélagsins, þ.m.t. í fjörum, nema með samþykki landeiganda og/eða umráðamanns lands og sveitaryfirvalda.

18. gr.

Um losun úrgangs.

Losun hvers kyns úrgangs, sorps og annars af því tagi er bönnuð innan sveitarfélagsins nema á stöðum sem ætlaðir eru til þess og sveitarstjórn vísar á til þeirra nota. Losun jarðefna í þéttbýli er bönnuð, nema á stöðum sem ætlaðir eru til þess og sveitarstjórn ákveður.

19. gr.

Um byggingarframkvæmdir og niðurrif mannvirkja.

Þegar hús eða annað mannvirki er byggt, rífið, endurbyggt eða flutt, er eiganda eða verk-taka skylt að leita eftir fyrir mælum lögreglustjóra, til að forðast farartálma, hættu eða óþæg-indi fyrir vegfarendur.

Girðingar, sem hafa verið reistar vegna mannvirkjagerðar, skal fjarlægja, þegar þeirra er ekki lengur þörf.

Þegar hús eða annað mannvirki brennur, það fjarlægt eða rífið burt, án þess að annað sé byggt í staðinn, er eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi af því hætta, óþrifnaður eða óþrýði.

20. gr.

Um leyfisskyldu fyrir byggingarframkvæmdum.

Óheimilt er að grafa grunn, reisa hús, rífa hús eða breyta því eða notkun þess eða gera önnur þau mannvirki, sem áhrif hafa á útlit umhverfis, nýtingu lóða, grundvöll gjaldröðu og skatta o.s.frv., nema að fengnu leyfi skipulags- og byggingarnefndar, sbr. ákvæði skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997.

Framangreint bann tekur til hvers konar mannvirkja og hluta sem nýttir eru sem mannvirki eða hús. Bann þetta tekur því til lausra húsa, skúra, gáma o.s.frv., þegar notkun þeirra er augsýnilega ekki í samræmi við eðlilega notkun og tilgang þeirra eða þeirra svæða, þar sem þeim hefur verið komið fyrir.

Heimilt er að láta farga slíkum hlutum eða fjarlægja þá, á kostnað eigenda og/eða lóðarhafa, ef hann sinnir ekki fyrirmælum byggingaryfirvalda um að fjarlægja þau mannvirki eða hluti, sem um ræðir í þessari grein, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar og VI. kafla skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997.

III. KAFLI

Um ökutæki, umferð o.fl.

21. gr.

Almennar reglur varðandi umferð á almannafæri.

Enga atvinnu sem tálmar umferð má reka á almannafæri.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það er hindrar umferð eða veldur hættu. Vöru- og flutningabifreiðum, sem eru meira en 3,5 tonn að leyfðri heildarþyngd og hóp-bifreiðum sem eru meira en 5 tonn að leyfðri heildarþyngd, má ekki leggja á götum, einkalóðum í íbúðahúsaahverfum eða almenningsbifreiðastæðum sveitarfélagsins, nema þau séu til þess ætluð. Bann þetta gildir einnig um hvers konar vinnuvélar og dráttarvélar, án tillits til þunga þeirra.

Sveitarstjórn getur veitt undanþágu frá banni þessu og skal þá afmarka og merkja sérstaklega þá staði, sem undanþágan nær til. Undanþágan getur auk staðsetningar tekið til ákveðinna tímabila.

Stöður hjólhýsa, húsbíla, báta, flutningavagna, hestaflutningsvagna og þess háttar tækja eru bannaðar á götum og almenningsbifreiðastæðum, ef þau þykja valda íbúum ónæði.

22. gr.

Takmörkun á umferð stórvirkra vinnuvéla.

Lögreglustjóri eða sveitarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð stórvirkra vinnuvéla, vörubifreiða eða annarra bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð er álitin hættuleg eða til sérstakra óþæginda fyrir aðra umferð.

23. gr.

Bann við umferð tiltekinna farartækja.

Öll umferð torfærutækja, s.s. vélsleða, fjórhjóra, snjóbíla o.þ.h. er bönnuð innan þéttbýlis í sveitarfélaginu og á öðrum þeim svæðum í umdæminu, þar sem slíkt bann kann að verða auglýst sérstaklega.

Þó skal eigendum slíkra ökutækja í undantekningartilfellum og þegar aðstæður leyfa heimilt að aka frá heimilum sínum út úr þéttbýlinu stystu leið og til baka aftur að lokinni ferð. Sama á við um eldsneytistöku. Við slíkan akstur í þéttbýli skal gæta ýtrustu varkárni og haga honum þannig að ekki stafi af hætta eða ónæði fyrir íbúa. Hámarks hraði torfærutækja við þessar aðstæður skal vera 30 km. á klukkustund.

Ofangreint bann gildir ekki fyrir umferð björgunartækja í neyðartilfellum.

Öll umferð vélhjóra er bönnuð utan vega og vegslóða innan svæðis er afmarkast af austurbrúnum Reynisfjalls að Fremra-Grafarhöfði, skógræktargirðingu frá Fremra-Grafarhöfði að Hrafnatindabrekkum, vestur- og suðurbrúnum Víkurheiðar að Uxafótarlæk og Uxafótarlæk til sjávar. Þó er vélhjólum heimilt að aka fjöruna austan iðnaðarhverfis við Smiðjuveg.

Öll óviðkomandi umferð um landgræðslusvæði er bönnuð.

24. gr.

Takmörkun á gangi bifvéla.

Aflvélar kyrrstæðra bifreiða og vinnuvéla sem ekki eru í annars konar notkun, er óheimilt að hafa í gangi svo komast megi hjá loftmengun og hávaða á almannafæri og annars staðar þar sem ætla má að slíkt valdi óþægindum.

25. gr.

Skýldur farmflytjenda.

Þeir, sem flytja hvers konar farm um götur og þjóðvegi sveitarfélagsins, skulu gæta þess vandlega að ganga þannig frá honum, að ekki valdi óþrifnaði eða hættu. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða losun, er stjórnanda flutnings-tækisins skylt að hreinsa það upp þegar í stað.

26. gr.

Afgreiðsla þjónustubifreiða o.fl.

Afgreiðslu fyrir þjónustubifreiðar eða bifreiðasölur má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem skipulags- og byggingarnefnd hefur samþykkt til slíkra afnota. Nefndin getur takmarkað leyfið við tiltekinn tíma og tiltekinn fjölda bifreiða og sett önnur þau skilyrði, sem þurfa þykir.

27. gr.

Um börn í umferðinni.

Börn yngri en fimmtán ára skulu nota hlífðarhjálms við hjólreiðar. Á götum, eða annars staðar þar sem hætta getur stafað af, má ekki hindra umferð með skemmtunum eða leikjum.

IV. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og önnur opinber skilti.

28. gr.

Um nöfn á götum.

Sveitarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp skilti með þeim, þar sem þurfa þykir, s.s. við gatnamót og á fasteignir. Húseigendur skulu merkja hús sín greinilega með húsnúmeri og eftir atvikum bókstöfum eða nafni þar sem það á við, á götuhlið eða öðrum áberandi stað, vegfarendum og þjónustuaðilum til glöggvunar. Húseigandi skal sjá um allt venjulegt viðhald á merkingum á húsi sínu.

29. gr.

Um meðferð opinberra skilta.

Óheimilt er að skemma, fjarlægja eða á annan hátt eiga við opinber skilti eða aðrar opinberar merkingar sem komið hefur verið fyrir innan stjórnsýsluumdæmis sveitarfélagsins. Óheimilt er að skemma, fjarlægja eða á annan hátt eiga við opinberar auglýsingar sem settar hafa verið upp af hálfu sveitarfélagsins.

V. KAFLI

Um verslun, veitingahús, skemmtanahald og útivistartíma.

30. gr.

Um sölu varnings.

Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi háð þeim skilyrðum sem fram koma í ákvæðum verslunarlaga, og ákvæðum sem sveitarstjórn kann að setja um farandsölu í samþykkt sbr. 7. gr. laga um verslunaratvinnu nr. 28/1998.

Blöð, bæklinga, aðgöngumiða, happdrættismiða, merki og annað þessu skylt má hver sem er selja, en áskilið er að sótt sé um leyfi sveitaryfirvalda ef ætlunin er að vera með aðra farandsölu á almannafæri. Í umsókn um leyfi skal greint frá staðsetningu og því hvernig staðið verður að sölunni á annan hátt.

31. gr.

Um opnunartíma veitingarstaða og skemmtanir.

Veitingastaði er heimilt að hafa opna frá kl. 06.00 til 02.00. Veitingastaði með skemmtanaleyfi er heimilt að hafa opna frá kl. 06.00 til 03.00.

Allir gestir skulu hafa farið út eigi síðar en 1/2 stundu eftir að lokað er, nema gestir á hótelum og öðrum gististöðum, sem hafa þar náttstað eftir lokunartíma.

Skemmtun sem aðgangur er seldur að má eigi halda nema að fengnu leyfi lögreglustjóra. Sama gildir um skemmtun sem fram á að fara á almennum skemmtistað, félagsheimili eða veitingahúsi, og skemmtun á að standa lengur en til kl. 23.30.

Forstöðumenn skemmtana skulu tilkynna lögreglustjóra hvar og hvenær skemmtun skal halda, að jafnaði með einnar viku fyrirvara.

32. gr.

Um skyldur þeirra sem standa fyrir skemmtunum.

Hver sá sem rekur veitinga- eða gististað, leikhús eða annað samkomuhús, eða heldur almenna skemmtun eða sýningu, skal sjá um að allt fari þar vel fram og að starfsemin valdi ekki nágrönnum eða vegfarendum ónæði.

33. gr.

Um opnunartíma sölubúða.

Opnunartími verslana og annarra þjónustufyrirtækja er fjáls að því marki er heimilt er að lögum sem gilda á hverjum tíma eða reglum sem settar eru samkvæmt þeim. Sveitarstjórn getur takmarkað opunar- eða þjónustutíma hjá einstökum aðilum, ef starfsemin veldur nágrönnum eða vegfarendum ónæði.

34. gr.

Reglur um útivistartíma og skyld atriði.

Um útivistartíma barna og unglinga, aðgang þeirra að dansleikjum og öðrum skemmtunum og önnur atriði er lúta að öryggi þessara aldurshópa í sveitarfélaginu gilda reglur XVII.

kafla barnaverndarlaga nr. 80/2002. Sveitarstjórn getur þó með sérstakri samþykkt breytt reglunum til rýmkunar hvað varðar aldursmörk og tímasetningar varðandi útivistartíma.

35. gr.

Um takmarkanir á aðgangi að leiktækjum.

Óheimilt er að selja börnum innan 14 ára aðgang að leiktækjum í leiktækjasölum. Miðað skal við fæðingarár. Börnum yngri en 18 ára er óheimill aðgangur að söfnunarkössum.

36. gr.

Um takmarkanir á sölu efna sem fallin eru til misnotkunar.

Eigendur bensinstöðva, og aðrir verslunareigendur skulu ekki selja börnum eða unglingum, kveikjaragas eða önnur þau rokgjörnu efni, sem fallin eru til misnotkunar, ef minnsti vafi leikur á því í hvaða skyni óskað er eftir kaupum á efninu, sbr. reglugerð nr. 196/1987 um takmörkun sölu á kveikjaragasi.

VI. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, viðurlög við brotum o.s.frv.

37. gr.

Um gildissvið.

Samþykkt þessi gildir fyrir stjórnsluumdæmi Mýrdalshrepps. Samþykktina ber að túlka með hliðsjón af gildandi lögum og reglum hverju sinni, s.s. almennum hegningarlögum, skipulags- og byggingarlögum, umferðarlögum, vopnalögum, lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir o.s.frv.

38. gr.

Refsiákvæði.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum og skulu refsímál rekin að hætti opinberra mála. Hagnaður sá, sem sakborningur kann að hafa haft af athæfi sínu og enginn einstakur maður eða löggjafarsona á löglegt tilkall til, skal gerður upptækur og renna, auk sekta, í ríkissjóð.

Ef kenna má yfirsjón barns skorti á hæfilegri umsjá foreldris eða þess, sem gengur barninu í foreldris stað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina.

39. gr.

Önnur viðurlagaákvæði.

Ef einhver lætur það ógert sem er skylda hans samkvæmt lögreglusamþykkt þessari eða reglum sem settar eru samkvæmt þessari lögreglusamþykkt, má lögreglustjóri láta gera það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hindra að vanrækslan valdi tjóni. Kostnaður við þetta greiðist af þeim sem ábyrgð ber.

Sama er um kostnað af ráðstöfun sem lögreglustjóri gerir til þess að hindra fyrirhugaða athöfn eða stöðva athöfn sem ekki er að fullu lokið en bönnuð er með lögreglusamþykkt þessari eða samkvæmt henni. Ef sá sem ábyrgð ber reynist eigi fær um að greiða slíkan kostnað, greiðist hann úr ríkissjóði.

40. gr.

Gildistaka.

Lögreglusamþykkt þessi, sem sveitarstjórn Mýrdalshrepps hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum um lögreglusamþykktir nr. 36, frá 18. maí 1988, staðfestist hér með til að

öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er númerin úr gildi í sveitarfélaginu lögreglusamþykkt fyrir V-Skaftafellssýslu nr. 261/1972.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 8. júní 2004.

Björn Bjarnason.

Kristrún Kristinsdóttir.